

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců Mgr. Jana Šmakala a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **M. H.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyňou,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/2255/21 ze dne 8. 3. 2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím č. j. OD/24241/20 ze dne 4. 12. 2020 Městský úřad Kralovice konstatoval, že žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a zamítl námitky žalobce proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení. Odvolání žalobce žalovaný zamítl rozhodnutím č. j. PK-DSH/2255/21 ze dne 8. 3. 2021 s tím, že pro záznam všech bodů existuje řádný podklad.
2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. V ní namítl, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právní jistotou žalobce, neboť žalovaný zcela ignoroval Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodování jiných odvolacích správních orgánů v obdobných věcech. Žalovaný se nikterak nezabýval předloženými důkazy a návrhy. Rovněž opomenul zkoumat kvalitu a formální správnost provedení jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení, čímž měly být shledány nezpůsobilými k záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce typově popsal vady rozhodnutí, které vylučují jejich způsobilost být podkladem pro zápis záznamů v bodovém hodnocení řidiče. Konkrétně pak rozporoval příkazový blok ze dne 21. 2. 2020, v němž chybí jednoznačné určení místa spáchání přestupku, popis skutku a kvalifikace spojená s přesným ustanovením zákona. U příkazového bloku ze dne 15. 11. 2018 namítl vágní právní kvalifikaci a částečnou nečitelnost. Závěrem pak rozporoval příkaz ze dne 2. 5. 2018, který trpí zjevnými nedostatky v jednotlivých náležitostech. Zejména pak nelze dovodit porušení § 6 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), správní orgán neprokázal naplnění materiální stránky přestupku, není blíže určeno místo spáchání ani „dostatečné zajištění věci“. Nebyly také zjištěny pohnutky žalobce a ve věci se nekonalo ústní jednání.

3. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že v řízení byly shromážděny příkazové bloky ke všem přestupkům, podle nichž měly být provedeny zápisy bodů. Rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů, žalovaný neměl k dispozici. Dále pak uvedl, že se žalobce vymezil vůči příkazovému bloku ze dne 21. 2. 2020, který však nebyl podkladem pro rozhodnutí (ani pro záznam v bodovém hodnocení řidiče) a ve spisu se proto nenachází.

Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná. V souzené věci žalobce brojil proti posouzení náležitostí jednoho rozhodnutí, které vůbec nebylo pro věc podstatné, a proti posouzení náležitostí dvou rozhodnutí, která ovšem mají všechny náležitosti nezbytné pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Většina námitek žalobce byla ostatně obecná a věcně nepatřila do řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů.
5. Z hlediska soudního přezkumu rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů je třeba rozlišovat typy námitek, které řidič mohl uplatnit již v samotném řízení o projednání přestupku, a námitek, které lze uplatnit vůči záznamu bodů v registru řidičů.
6. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z rozhodnutí o přestupku, tedy ty námitky, které mohly a měly být uplatněny v řádných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16 ze dne 4. 12. 2013). V tomto řízení však lze řešit námitky proti způsobilosti rozhodnutí o přestupku vůbec být podkladem pro záznam bodů, tedy například proti tomu, že tento podklad zavdává rozumné pochybnosti o tom, za jaký přestupek byla vlastně udělena bloková pokuta, a tedy i kolik bodů je třeba zaznamenat (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 96/2008-44 ze dne 6. 8. 2009).

Nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů

7. V souzené věci žalobce dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče na základě přestupků ze dne 18. 8. 2017, 15. 11. 2018, 3. 4. 2020 a dvou přestupků z 9. 10. 2020. První z těchto přestupků je doložen příkazem Městského úřadu v Rakovníku ze dne 2. 5. 2018, zbylé pak příkazovými bloky datovanými vždy dnem přestupku. Z těchto podkladů žalobce rozporoval náležitosti příkazu městského úřadu a příkazového bloku z 15. 11. 2018. Dále pak rozporoval i příkazový blok z 21. 2. 2020, který se však ve spisu

nenachází (k tomu níže).

8. Z výrokové části příkazu Městského úřadu Rakovník č. j. MURA/23831/2018 ze dne 2. 5. 2018 plyne, že žalobce se přestupku dopustil tím, že porušil povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem podle § 6 odst. 1 písm. a) v spoj. s § 125c odst. 1 písm. k) zákona silničním provozu. Námitky žalobce ohledně ohleduplnosti a absence ohrožení majetku či zdraví se tak zcela mívají se skutkovou podstatou přestupku a nijak nezpochybňují způsobilost příkazu být podkladem pro záznam bodů. To samé v zásadě platí i pro zbývající námitky, neboť otázky vymezení místa spáchání skutku a jeho společenské škodlivosti, rozsah zjištění skutkového stavu, případné pohnutky žalobce a procesní postup před rozhodnutím, jsou otázky náležející do řízení o přestupku, nikoliv do řízení námitkách, potažmo do soudního přezkumu rozhodnutí ve věci rozhodnutí o námitkách. K otázce samotné způsobilosti rozhodnutí městského úřadu o přestupku být podkladem pro záznam bodů žalobce prakticky žádné námitky neuplatnil, jeho způsobilost tak nezpochybnil.
9. Stejně tak je (v mezích žalobních námitek) bezvadný podklad i příkazový blok z 15. 11. 2018. Čitelně a jednoznačně z něj plyne, že žalobci byla v obci v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h naměřena rychlost jízdy 74 km/h. Spáchal tedy přestupek § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20 km/h a více. Namítal-li žalobce, že jednání nebylo určeno a kvalifikováno přesně, nelze mu přisvědčit.
10. Krom těchto dvou rozhodnutí žalobce rozporoval i náležitosti příkazového bloku z 21. 2. 2020. Jak již soud uvedl výše, na základě takového bloku žalobci nebyly zaznamenány žádné body v bodovém hodnocení řidiče. Napadené rozhodnutí žalovaného tak na posouzení náležitostí takového příkazového bloku vůbec nespočívá a námitky žalobce se tedy mívají s obsahem napadeného rozhodnutí i se skutkovým stavem věci. Proto nejsou pro věc vůbec významné.
11. Soud zvažoval, zda se v tomto případě nejednalo o chybu v psaní. Žalobce byl ovšem již ve vyjádření žalovaného upozorněn na to, že rozporuje příkazový blok, který ve věci vůbec není dán (č. l. 57 soudního spisu). Přesto svou argumentaci nijak neupravil. Je tedy třeba vycházet z toho, že o chybu v psaní nejde a že obsah žaloby odpovídá tomu, co žalobce skutečně žádá.
12. Dále pak soud nepovažoval za konkrétní námitky (jednoznačnou součást individualizovatelných žalobních bodů) úvahy žalobce o tom, co může být vadou náležitostí nezbytných pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Tyto úvahy v části b) žaloby jsou jednoznačně (formulačně i graficky) obecné a oddělené, bez vztahu ke konkrétním okolnostem věci. Jakkoliv by z nich bylo možné některé úvahy přiřadit obsahu správního spisu, šlo by o aktivní vyhledávací činnost soudu za žalobce. To nejen neodpovídá ustálenému pojetí žalobních bodů (srov. rozsudky NSS č. j. 1 As 106/2017-31 ze dne 14. 4. 2018, č. j. 10 Azs 403/2020-63 ze dne 27. 9. 2021), ale zvýhodnilo by to profesionálem zastoupeného žalobce vůči žalovanému, který ani sám tuto obecnou argumentaci za konkrétní žalobní body nepovažoval.
13. Namítal-li žalobce „nerespektování odvolacích důvodů“ a „porušení legitimního očekávání“, nelze mu přisvědčit. V souzené věci se správní orgány zabývaly způsobilostí rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů a po právu shledaly, že způsobilé jsou. Co k tomu říkají rozhodnutí městských úřadů v Hlučíně či Černošicích učiněná na základě jiných podkladů, je pro věc zcela bez významu. Nehledě na to, Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobce netvrdil ustálenou správní praxi a právo na rovnost v protiprávnosti nemá (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 163/2012-26 ze dne 6. 3. 2014).

Závěr

14. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. listopadu 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu